

Statusartikel

Ugeskr Læger 2021;183:V02210176

Arvelige trombocytsygdomme

Nanna Brøns^{1, 2}, Maria Rossing² & Eva Birgitte Leinøe¹

1) Klinik for Blodsygdomme, Københavns Universitetshospital – Rigshospitalet, 2) Genomisk Medicin, Københavns Universitetshospital – Rigshospitalet

Ugeskr Læger 2021;183:V02210176

HOVEDBUDSKABER

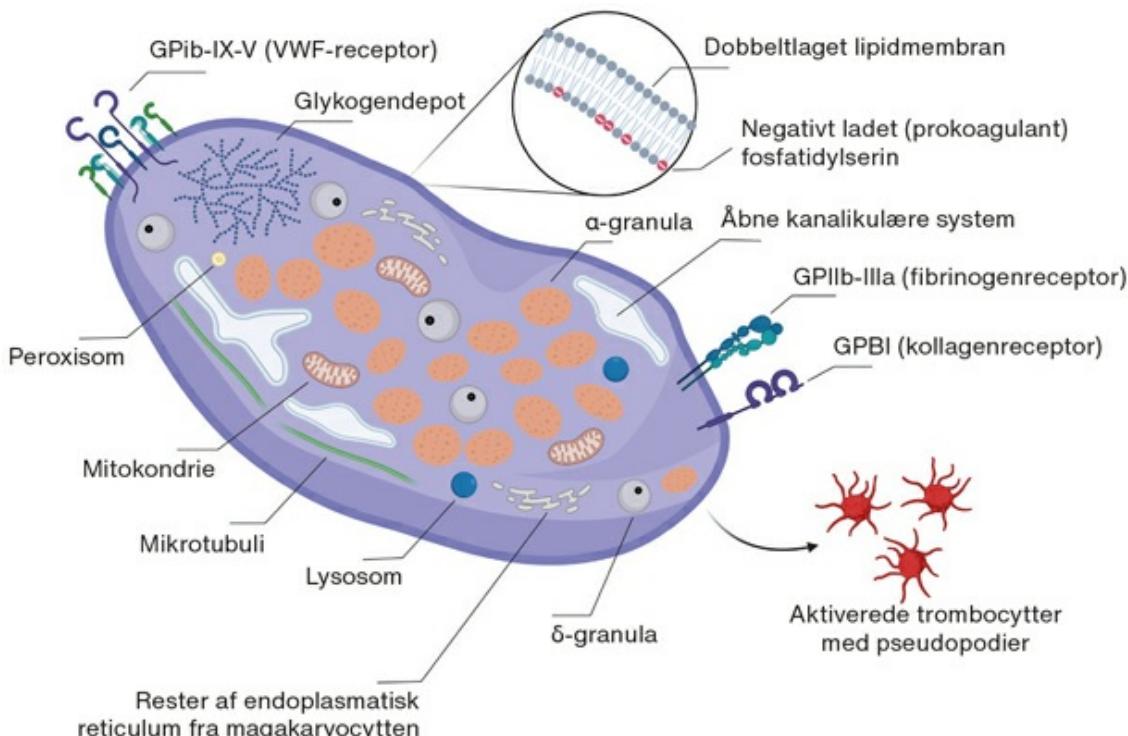
- Arvelige trombocytsygdomme er en heterogen sygdomsgruppe, som ofte er overset i klinikken.
- Arvelige trombocytsygdomme kan være forbundet med syndromer eller andre sygdomme, og derfor er korrekt diagnostik vigtig.
- Indførelsen af helgenomsekventering har øget vores viden og forbedret diagnostikken betydeligt.

Arvelige trombocytsygdomme forårsages af genetiske varianter, der påvirker trombocytproduktionen eller trombocytternes funktion. De er en kompleks gruppe af sygdomme med varierende sværhedsgrad og symptombillede og er generelt overset i klinikken [1]. Her gennemgås baggrunden for de arvelige trombocytsygdomme samt deres udredning og håndtering.

TROMBOCYTTENS STRUKTUR OG ROLLE I HÆMOSTASEN

Trombocytten er en yderst kompleks celle (Figur 1), der indgår i talrige fysiologiske funktioner og er afgørende for den hæmostatiske proces [2]. Trombocyetter er kerneløse celler, der dannes fra megakaryocytter i knoglemarven ved frigivelse af cytoplasmafragmenter til blodbanen. Her cirkulerer trombocyetterne langs med endotelet, så de er optimalt placerede, når der sker en skade på karvæggen. På skadestedet adhærerer de hurtigt til komponenter i den eksponerede ekstracellulære matrix (kollagen og von Willebrand-faktor) via transmembrane glykoproteinreceptorer, hvor de aktiveres og aggregerer til en primær prop.

FIGUR 1 Skematisk fremstilling af trombocytens opbygning. Figuren er lavet i Biorender.com.

GP = glykoproteinkompleks, VWF = von Willebrand-faktor.

En dobbeltlaget lipidmembran omgiver trombocytten, og ved aktivering dannes en prokoagulant overflade. Her akkumuleres blodets koagulationsfaktorer til tenase- og protrombinasekompleksene (hhv. FVIIIa/FIXa og FXa/FVa), som resulterer i massiv dannelse af trombin, der omdanner tilstedsvarerende fibrinogen til et net af fibrintråde. Disse lejres omkring trombocyterne, hvor de krydsbindes, så trombocytproppen stabiliseres, og hæmostasen sikres [3]. Invaginationer af plasmamembranen danner trombocytens åbne kanalikulære system, som er et komplekst anastomosende netværk af membrankanaler, der understøtter transport af proteiner ind og ud af cellen. Dette system fungerer også som membranreserve, der sammen med det kontraktile cytoskelet gør trombocytten i stand til at øget sit overfladeareal op til fire gange ved blandt andet at udsende lange pseudopoder, der kan interagere med andre celler. Trombocytens indre viskøse matrix indeholder desuden mikrotubuli, glycogendepoter, mitokondrier, resterende endoplasmatiske reticulum fra megakaryocytten, peroxisomer, lysosomer og to slags granula; 50-80 α-granula og 3-8 δ-granula pr. celle. Disse granula indeholder talrige proteiner og stoffer, der indgår i hæmostasen og frigives ved aktivering [4].

ARVELIGE TROMBOCYTSYGDOMME

Arvegangen ved arvelige trombocytsgdomme kan være autosomal recessiv, autosomal dominant, X-bunden eller endda kompleks med varianter i flere gener, der tilsammen resulterer i en klinisk blødningsfænotype [5]. Arvelige trombocytsgdomme er derfor en yderst heterogen gruppe, hvor den enkelte sygdom kan være meget sjælden, men den samlede prævalens er estimeret til 0,01%. Dette tal menes dog at være underestimeret [6], og ud fra populationsbaserede beregninger af loss of function-varianter i 58 trombocytassocierede gener er mindst 0,329% af den generelle befolkning prædisponerede til at have en arvelig trombocytsgdom [7].

Der er i dag identificeret mere end 60 forskellige gener associeret til arvelige trombocytsgdomme [8]. Nogle af disse gener har funktion i flere væv, og varianter heri kan være forbundet med syndromer, der rækker ud over det hæmostatiske system. De arvelige trombocytsgdomme kan inddeltes i arvelige trombocytopenier (Tabel 1) og arvelige trombocytfunktionsdefekter (Tabel 2) med normalt trombocytal. Begge kan være forbundet med syndromer, og arvelig trombocytopeni kan også være forbundet med andre sygdomme [9]. Blødningsfænotypen er mukokutan og omfatter blødninger fra slimhinder og hud, menoragi samt forlænget blødningstid ved kirurgi og fødsler. Blødningstendensen kan variere fra ingen blødning (isolert mild trombocytopeni) til svær blødningstendens med livstruende blødningsepisoder [10].

TABEL 1 Oversigt over arvelige trombocytopenier med anført genetisk årsag, arvegang og særlige karakteristika.

Gen	Arvegang	Karakteristika
<i>Arvelig trombocytopeni</i>		
<i>ACTN1</i>	AD	Makrotrombocytopeni
<i>CYCS</i>	AD	Normal trombocytstørrelse
<i>FLI1</i>	AD/AR	Makrotrombocytopeni med nedsat trombocytfunktion
<i>FYB</i>	AR	Mikrotrombocytopeni
<i>GFI1B</i>	AD/AR	Mangel på α-granula, aberrant CD34-ekspression, erytrocytanisocytose
<i>GP1BA/ GP1BB/ GP9</i>	AR	Bernard-Souliers syndrom, makrotrombocytopeni med svært nedsat GPIb-IX-V-ekspression
<i>GP1BA/ GP1BB</i>	AD	Mild makrotrombocytopeni
<i>ITGA2B/ITGB3</i>	AD	Makrotrombocytopeni med nedsat trombocytfunktion
<i>IKZF5</i>	AD	Normal trombocytstørrelse, mangel på α-granula
<i>PTPRJ</i>	AR	Mikrotrombocytopeni med nedsat trombocytfunktion
<i>SLFN14</i>	AD	Makrotrombocytopeni med nedsat antal δ-granula
<i>THPO</i>	AD	Normal trombocytstørrelse
<i>TPM4</i>	AD	Makrotrombocytopeni
<i>TRPM7</i>	AD	Makrotrombocytopeni
<i>TUBB1</i>	AD	Makrotrombocytopeni
<i>Arvelig trombocytopeni forbundet med syndromer</i>		
<i>ACTB</i>	AD	Baraitser-Winters syndrom, makrotrombocytopeni, mikrocefali, ansigtsabnormaliteter, intellektuelle defekter, leukocyte
<i>ARPC1B</i>	AR	Mikrotrombocytopeni, immundefekter, systemisk inflammation, væksthæmning, hepatosplenomegali
<i>CDC42</i>	AD	Takenouchi-Kosakis syndrom, makrotrombocytopeni, væksthæmning, intellektuelle defekter, ansigtsabnormaliteter, cerebrale malformationer
<i>FLNA</i>	XL	Makrotrombocytopeni, periventrikular nodulær heterotopi
<i>GALE</i>	AR	Makrotrombocytopeni, anæmi, tilbagevendende neutropeni
<i>GATA1</i>	XL	Normal trombocytstørrelse, dyserytropoiese, talassæmi, splenomegali
<i>KDSR</i>	AR	Normal trombocytstørrelse, hudlæsioner, anæmi
<i>MPG6B</i>	AR	Makrotrombocytopeni, anæmi, myelofibrose
<i>NBEAL2</i>	AR	Makrotrombocytyter, grey platelets, knoglemarvsfibrose, splenomegali, forhøjet B ₁₂ -vitaminniveau, dysreguleret immunsystem
<i>RBM8A</i>	AR	Normal trombocytstørrelse, manglende radii, knogleabnormaliteter, organmalformationer
<i>SRC</i>	AD	Makrotrombocytopeni, ansigtsdysmorphisme, osteoporose, prædisposition til myelofibrose, splenomegali og præmaturt tab af alle tænder
<i>STIM1</i>	AD	Myopati, aspleni, miosis, kognitive defekter, immundefekter
<i>Deletioner i 11q23</i>	AD	Jacobsens syndrom, normal trombocytstørrelse, væksthæmning, malformationer intellektuelle defekter
<i>Arvelig trombocytopeni forbundet med anden sygdom</i>		
<i>ABCG5/ABCG8</i>	AR	Makrotrombocytopeni, sitosterolemii, prædisposition til koronar aterosklerose
<i>ANKRD26</i>	AD	Makrotrombocytopeni, risiko for udvikling af myeloid cancer: 10%
<i>DIAPH1</i>	AD	Makrotrombocytopeni, risiko for udvikling af sensorineuronal døvhed
<i>ETV6</i>	AD	Normal trombocytstørrelse, risiko for udvikling af hæmatologisk cancer: 30%
<i>GNE</i>	AR	Makrotrombocytopeni, prædisposition til myopati
<i>HOXA11</i>	AD	Normal trombocytstørrelse, bilateral radioulnar synostose med prædisposition til knoglemarvsplasi, døvhed
<i>MECOM</i>	AD	Normal trombocytstørrelse, bilateral radioulnar synostose med prædisposition til knoglemarvs aplasi, døvhed, B-celledefekt
<i>MPL</i>	AR	Normal trombocytstørrelse, alle patienter udvikler trilineær knoglemarvsplasi
<i>MYH9</i>	AD	Makrotrombocytopeni, Döhle-legemer i leukocyter, prædisposition til sensineuronale døvhed, nefropati og nyreinsufficiens, katarakt
<i>RUNX1</i>	AD	Normal trombocytstørrelse, risiko for udvikling af hæmatologisk cancer: 40%, blødningstendens
<i>THPO</i>	AR	Normal trombocytstørrelse, prædisposition til trilineær knoglemarvsplasi
<i>WAS</i>	XL	Mikrotrombocytopeni, eksem, immundefekter, øget risiko for udvikling af malign sygdom og autoimmunitet

AD = autosomal dominant; AR = autosomal recessiv; GP = glykoproteinkompleks; XL = X-bunden.

TABEL 2 Oversigt over arvelige trombocytfunktionsdefekter med genetiske årsag, arvegang og særlige karakteristika.

Gen	Arvegang	Karakteristika ^a
Arvelig trombocytfunktionsdefekt		
<i>ANO6</i>	AR	Defekt Ca^{2+} -afhængig translokation af fosfatidylserin til trombocytoverfladen, nedsat trombocytderveteret dannelsel af trombin
<i>EPHB2</i>	AR	Nedsat trombocytrespons på kollagen, ADP, AA og tromboxanaloger
<i>GP6</i>	AR	Nedsat trombocytrespons på kollagen
<i>ITGA2B/ITGB3</i>	AR	Glanzmanns trombasteni, fravær af trombocytaggregation, svær blødningstendens
<i>PTGS1</i>	AR/AD	Acetylsalicylsyrelignende trombocytfunktionsdefekt
<i>P2RY12</i>	AR/AD	Nedsat trombocytrespons på kollagen og AA, reversibelt med ADP og TRAP
<i>RASGRP2</i>	AR	Fravær af trombocytaggregation, svær blødningstendens
<i>TBXA2R</i>	AR/AD	Fravær af trombocytrespons på AA og tromboxan
Arvelig trombocytfunktionsdefekt forbundet med anden sygdom		
<i>FERMT3</i>	AR	Syndrom med svær infektionstendens, osteopetroses, fravær af trombocytaggregation, leukocytose, svær blødningstendens
<i>HPS1/HPS3/HPS4/ HPS5/HPS6/AP3B1/ DTNBP1/BLOC1S3/ BLOC1S6/AP3D1</i>	AR	Hermansky-Pudlaks syndrom, albinisme, synstab, pulmonal fibrose, immundefekt, δ -granuladefekt
<i>LYST</i>	AR	Chediak-Higashis syndrom, albinisme, infektionstendens, δ -granuladefekt
<i>NBEA</i>	AD	Autisme, δ -granuladefekt
<i>PLA2G4A</i>	AR	Nedsat trombocytrespons på AA og kollagen, gastrointestinale ulcerationer
<i>STXBP2 /UNC13D/ STX11</i>	AR/AD	δ -granuladefekt, familiær hæmofagocytisk lymfohistiocytose
<i>TBXAS1</i>	AR	Ghosals syndrom, osteopetroses, nedsat trombocytrespons på kollagen og AA
<i>VIPAS39/VIPAS33B</i>	AR	Arrogrypose, nyreinsufficiens, kolestase, δ -granuladefekt

AA = arakidonsyre; AD = autosomal dominant; ADP = adenosindifosfat; AR = autosomal recessiv; TRAP = trombinreceptoraktivierende peptid.

a) Det er angivet om der ses nedsat respons på trombocytagonister ved lystransmissionsaggregometri.

I det følgende gennemgås et udvalg af arvelige trombocytsygdomme med kendt genetisk årsag. Bernard-Souliers syndrom (BSS) er karakteriseret ved manglende eller nedsat ekspression af glykoproteinkomplekset GPIb-IX-V, hvilket medfører defekt trombocytadhæsion og -aggregation. BSS er associeret til varianter i *GP1BA*, *GP1BB* eller *GP9*, der koder for hver deres underenhed af komplekset. Patienterne har trombocytopeni, makrotrombocyetter (som kan være på størrelse med erytrocytter) i perifert udstryg og svær blødningstendens [11]. Glanzmanns trombasteni (GT) skyldes varianter i *ITGA2B* eller *ITGB3*, der koder for trombocytens fibrinogenreceptor (GPIIb-IIIa), som medierer aggregation af aktiverede trombocyetter. Patienterne har normalt trombocytalt og svær blødningstendens [12]. Gray platelet-syndrom er associeret til varianter i *NBEAL* og er karakteriseret ved grå og blege, »spøgelsesagtige« makrotrombocyetter i perifert udstryg og manglende α -granula ved elektronmikroskopi. Blødningstendensen er varierende, og tilstanden kan være ledsaget af splenomegali, højt niveau af B₁₂-vitamin, autoimmune lidelser og myelofibrose [13].

Sygdomme i relation til trombocytens δ -granula indgår ofte i komplekse tilstande, hvor andre cellers organeller også er afficerede. Herunder kan nævnes Hermansky-Pudlaks syndrom, som er associeret til varianter i ti forskellige HPS-gener. Syndromet viser sig i form af albinisme, mild til moderat blødningstendens og evt. pulmonal fibrose, inflammatorisk tarmsygdom, neutropeni og immundefekt, afhængigt af typen [14].

Transkriptionsfaktordefekter i *RUNX1*, *ETV6* og *ANKRD26* medfører alle trombocytopeni og er forbundet med øget risiko for hæmatologisk malignitet [9]. Cytoskeletondefekten Wiskott-Aldrichs syndrom medfører X-bunden mikrotrombocytopeni med øget risiko for intrakranielle blødninger, eksem og immundefekt [10]. *MYH-9*-sygdomme er karakteriseret ved makrotrombocytopeni samt inklusionlegemer i leukocytterne (Döhle-legemer) og kan desuden vise sig i form af høretab, nyresvigt og katarakt [15].

KLINISKE KONSEKVENSER AF KORREKT DIAGNOSTICERING

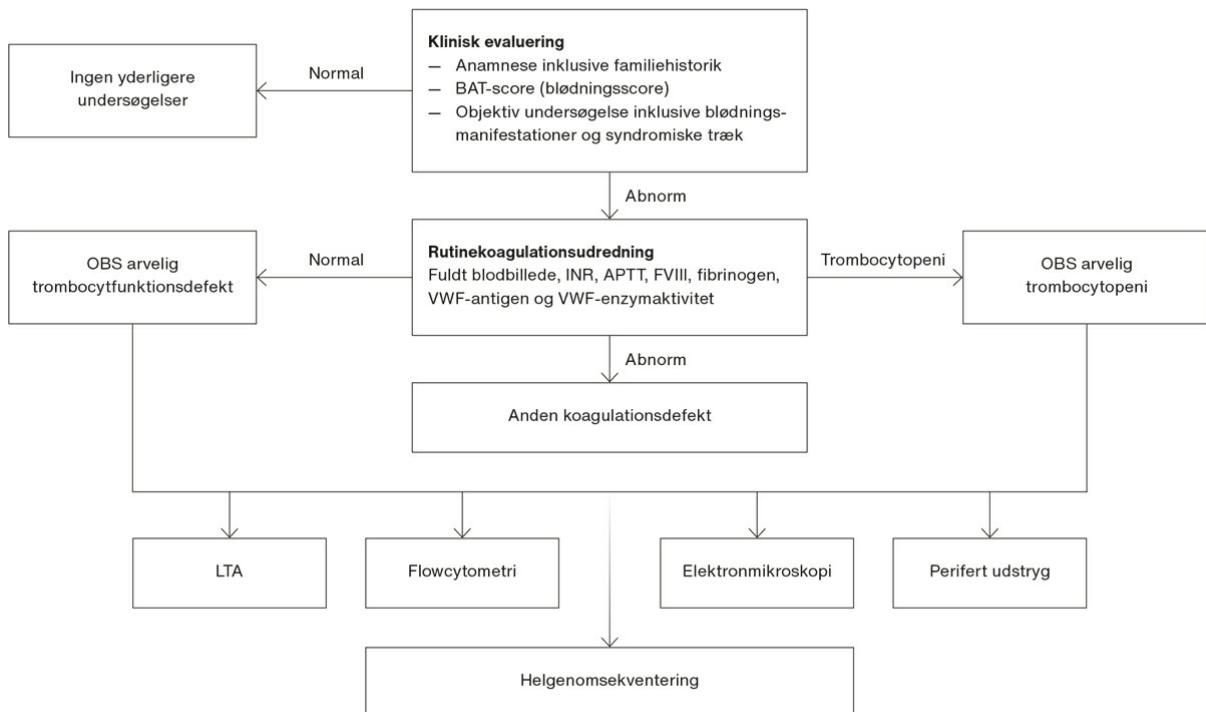
Livslang blødningstendens med gentagne mindre eller større blødninger samt kraftige menstruationer for kvinder kan have en stor indvirkning på patienternes livskvalitet [16], og de fleste patienter har et basalt behov for at kende årsagen til deres blødningstendens. Størstedelen af patienterne forbliver dog udiagnosticerede pga. manglende sygdomskendskab kombineret med manglende adgang til de nødvendige diagnostiske undersøgelser. Mange tilfælde bliver fejldiagnosticeret som immun trombocytopeni (ITP), og patienterne kan undergå unødvendig immunsupprimerende behandling, gentagne knoglemarvsundersøgelser eller endda splenektomi [9]. Det er dog essentielt at finde en korrekt diagnose for at kunne yde den optimale behandling. For *MYH-9*-associerede sygdomme kan iværksættelse af angiotensinkonverterende enzymhæmmer-behandling forebygge nyresvigt, og for patienter med øget risiko for hæmatologisk malignitet anbefales opfølgende blodprøvekontroller for at identificere udvikling af sekundær leukæmi. Kendskab til en sådan leukæmidisponerende variant kan desuden guide udvælgelsen af donor ved knoglemarvstransplantation. Ligeledes er viden om sygdommenes arvegange nødvendig for familierådgivning [17].

UDREDNING OG DIAGNOSTIK AF ARVELIGE TROMBOCYTSYGDOMME

Man bør få mistanke arvelig trombocytsgdom hos patienter der har: 1) livslang trombocytopeni og familiehistorik med trombocytopeni, myelodysplasi eller leukæmi, 2) familiehistorik med mukokutan blødningstendens uanset trombocytal eller 3) en blødningstendens, der ikke er proportional med trombocytallet [18]. Diagnostikken af arvelige trombocytsgdomme udgør dog en vedvarende udfordring, da mange af analyserne er dårligt standardiserede, teknisk udfordrende og har lav reproducerbarhed [19].

Det første skridt mod en diagnose (**Figur 2**) er en grundig klinisk evaluering af patienten. Sværhedsgraden af patientens blødningstendens vurderes ved hjælp af bleeding assessment tool (BAT)-score [20]. Patienten spørges grundigt ind til blødningssymptomer fra 14 forskellige lokationer og scores efter blødningsepisodernes alvorlighed og behov for behandling. En signifikant BAT-score er defineret som > 3 for mænd og > 5 for kvinder. Anamnesen bør derudover omfatte indtag af trombocythæmmende medicin og familiehistorik for blødning og hæmatologisk malignitet. Ved den kliniske undersøgelse vurderes blødningsmanifestationer (hæmatomer, petekkier mv.) samt tilstedevarsel af syndromiske præg. Ved fund af enten abnorm BAT-score og/eller klinisk undersøgelse laves en standardkoagulationsudredning.

FIGUR 2 Flow chart for udredningen af arvelige trombocytsygdomme.

APTT = aktiveret partiell tromboplastintid; BAT = bleeding assessment tool; FVIII = koagulationsfaktor VIII; INR = koagulationsfaktor II, VII og X; LTA = lystransmissionsaggregometri; VWF = von Willebrand-faktor.

Hvis standardudredningen er normal, bør patienten udredes for arvelig trombocytsygdom, hvor guldstandarden inkluderer perifert udstryg, lystransmissionsaggregometri (LTA) og flowcytometri [21]. Perifert udstryg kan give information om trombocytstørrelse og -morfologi. Vha. LTA vurderes trombocytfunktionen ved at måle transmissionen af lys igennem en suspension af trombocyter, som øges, når trombocyterne aggregerer i respons på stimulering med forskellige agonister [22]. Med flowcytometri er det muligt at måle ekspression af overfladeproteiner, indhold af α - og δ -granula og prokoagulant aktivitet [23]. Yderligere undersøgelser omfatter elektronmikroskopi til vurdering af strukturelle forandringer og α - og δ -granula indhold [21]. Sidste led i diagnostikken er genetisk udredning, som vi uddyber nedenfor.

HELGENOMSEKVENTERING TIL DIAGNOSTIK AF ARVELIGE TROMBOCYTSYGDOMME

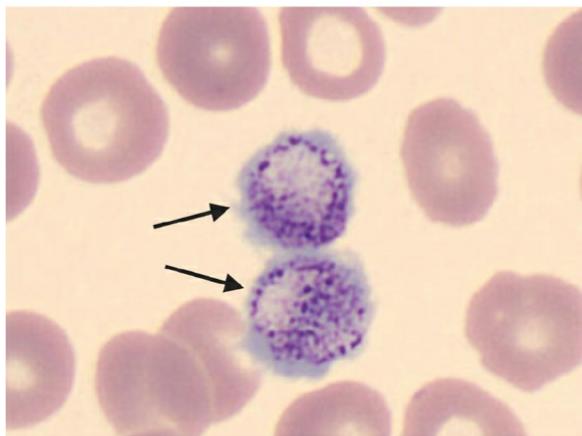
Den hastige udvikling inden for sekventeringsteknologier har betydet, at man ved en helgenomanalyse (WGS) nu kan kortlægge alle tre milliarder basepar, som udgør en patients arvemasse, på mindre en uge. Tidligere anvendtes enkeltgenanalyser (Sangersekventering) eller genpaneler bestående af udvalgte gener. Fordelen ved at anvende WGS er, at varianter i genomets ikkekodende og regulatoriske områder også kan identificeres [24]. Patienter med arvelige trombocytsygdomme tilbydes i mange lande protokolleret udredning med WGS [5, 25, 26], hvilket vi også har gjort i Øresundsregionen siden 2015 [27]. Fremover bliver WGS-diagnostik af arvelige trombocytsygdomme muligt i både Øst- og Vestdanmark, idet arvelig hæmatologisk sygdom netop er udvalgt af Nationalt Genom Center (NGC: <https://ngc.dk/>) som en af de første sygdomsgrupper, hvor patienterne bør udredes via den nationale infrastruktur.

WGS-data filtreres til et opdateret in silico-genpanel, og til dette formål udgiver International Society of Thrombosis and Haemostasis (ISTH) årligt en opdateret liste over sygdomsdisponerende gener [8]. Når listen opdateres, er det altid muligt at reanalyse data og udvide antallet af gener og områder, der analyseres. Det er vigtigt, at patienten informeres grundigt om WGS-proceduren og de mulige konsekvenser af testresultatet. Alle

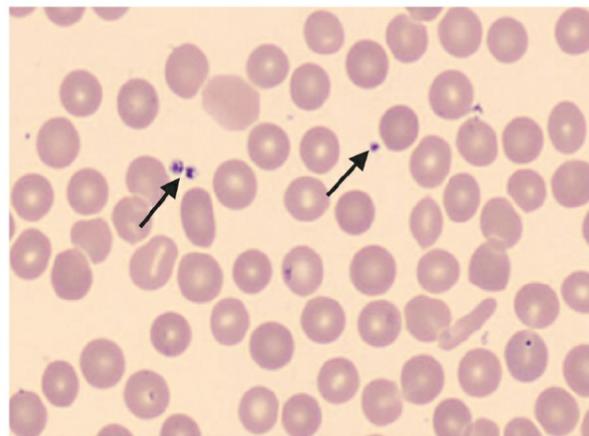
identificerede varianter klassificeres i henhold til American College of Medical Genetics (ACMG) guidelines (klasse 1-5; 1: benign, 2: formodentlig benign, 3: ukendt betydning, 4: formodentlig patogen, 5: patogen) [28] og genotype-fænotype-forhold drøftes ved en multidisciplinær team (MDT) konference. Ved fund af klasse 3-varianter diskutes mulige funktionelle undersøgelser, der kan bidrage til at bestemme den kliniske betydning af varianten.

WGS har markant forbedret det diagnostiske udfald for patienter med arvelige trombocytopenier, hvor en diagnose kan stilles hos ca. 50% [29, 30]. Hos patienter med et normalt trombocytal er det dog kun omkring 10-20%, der opnår en diagnose [27]. Ved tilstedevarelse af veldefinerede syndromiske træk eller højtspecialiserede laboratorieanalyser forenelige med trombocytfunktionsdefekt, øges sandsynligheden for at opnå en diagnose [29]. Af denne grund er det vigtigt, at patienter, hvor man har mistanke om arvelig trombocytsgdom, henvises til højtspecialiserede centre.

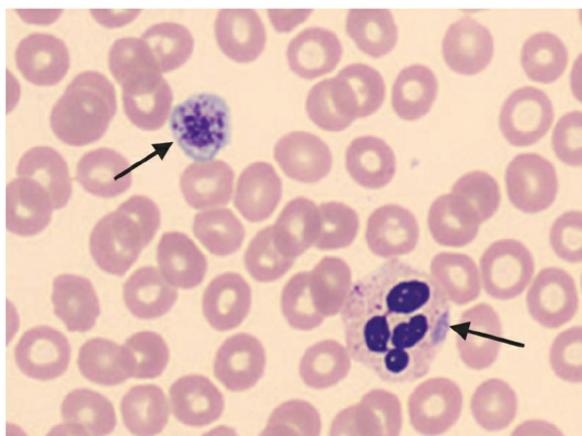
Bernard-Souliers syndrom. Giant platelets på størrelse med erytrocytter hos en patient med homozygot variant i *GP9*.

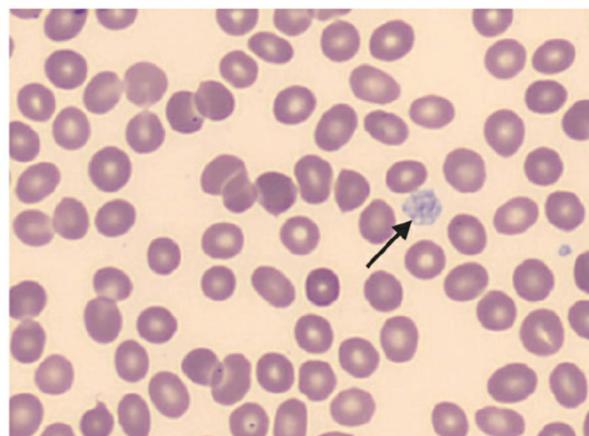
X-bunden trombocytopeni hos en patient med *WAS*-variant og mikrotrombocytter.

MYH9-associeret trombocytopeni. Makrotrombocyt og inklusionslegeme (Döhle-legeme) i leukocyt hos en patient med variant i *MYH9*.

Gray platelet-syndrom med blege trombocytter hos en patient med homozygot variant i *NBEAL2*.

Eksempler på perifere udstryg ved forskellige arvelige trombocytsgdomme.

BEHANDLING

Generelt er de terapeutiske muligheder for behandling af blødningssymptomer ved arvelige trombocytsgdomme begrænsede og inkluderer desmopressin, trombocytransfusioner, rekombinant FVIIa og antifibrinolytika. Resultatet af genetisk udredning har ikke på nuværende tidspunkt væsentlig betydning for den direkte blødningsbehandling.

PERSPEKTIVER

Implementering af WGS har revolutioneret diagnostikken af arvelige trombocytsygdomme ved at identificere stribewis af nye gener og derved muliggjort, at langt flere patienter kan få en specifik diagnose. På grund af de komplekse forhold vedrørende trombocytfunktionen er den genetiske baggrund dog fortsat ukendt for hovedparten af arvelige trombocytsygdomme. Der er derfor behov for at udbrede kendskabet til disse sygdomme og dele viden om nye genetiske varianter [8], så patienterne på sigt kan få målrettet behandling.

Korrespondance *Nanna Brøns*. E-mail: nanna.broens@regionh.dk

Antaget 24. juni 2021

Publiceret på [ugeskriftet.dk](#) 18. oktober 2021

Interessekonflikter ingen. Forfatternes ICMJE-formularer er tilgængelige sammen med artiklen på [ugeskriftet.dk](#)

Referencer findes i artiklen på [ugeskriftet.dk](#)

Artikelreference Ugeskr Læger 2021;183:V02210176

SUMMARY

Inherited platelet disorders

Nanna Brøns, Maria Rossing & Eva Birgitte Leinøe

Ugeskr Læger 2021;183:V02210176

Inherited platelet disorders (IPD) cover a heterogenous group of disorders with large differences in severity, disease mechanisms and prevalence. Pathogenic variants in more than 60 different genes, associated with megakaryocyte or platelet number and/or function, are causal of IPD. Due to disease heterogeneity IPDs are often difficult to diagnose, problematic to manage and underestimated. In the past decade, genetic diagnostics using whole-genome sequencing has revolutionised the field by identifying numerous novel genes involved in IPD aetiology as described in this review.

REFERENCER

1. Nurden AT, Freson K, Seligsohn U. Inherited platelet disorders. *Haemophilia* 2012;18(suppl 4):154-60.
2. Holinstat M. Normal platelet function. *Cancer Metastasis Rev* 2017;36:195-8.
3. Hoffman M, Monroe DM. A cell-based model of hemostasis. *Thromb Haemost* 2001;85:958-65.
4. Gremmel T, Frelinger AL 3rd, Michelson AD. Platelet physiology. *Semin Thromb Hemost* 2016;42:191-204.
5. Westbury SK, Turro E, Greene D et al. Human phenotype ontology annotation and cluster analysis to unravel genetic defects in 707 cases with unexplained bleeding and platelet disorders. *Genome Med* 2015;7:36.
6. MacLachlan A, Watson SP, Morgan NV. Inherited platelet disorders: Insight from platelet genomics using next-generation sequencing. *Platelets* 2017;28:14-9.
7. Oved JH, Lambert MP, Kowalska MA et al. Population based frequency of naturally occurring loss-of-function variants in genes associated with platelet disorders. *J Thromb Haemost* 2021;19:248-54.
8. Megy K, Downes K, Simeoni I et al. Curated disease-causing genes for bleeding, thrombotic, and platelet disorders: communication from the SSC of the ISTH. *J Thromb Haemost* 2019;17:1253-60.
9. Nurden AT, Nurden P. Inherited thrombocytopenias: history, advances and perspectives. *Haematologica* 2020;105:2004-19.
10. Bolton-Maggs PHB, Chalmers EA, Collins PW et al. A review of inherited platelet disorders with guidelines for their management on behalf of the UKHCDO. *Br J Haematol* 2006;135:603-33.
11. Savoia A, Kunishima S, De Rocco D et al. Spectrum of the mutations in bernard-soulier syndrome. *Hum Mutat* 2014;35:1033-

- 45.
12. Nurden AT. Glanzmann thrombasthenia. *Orphanet J Rare Dis* 2006;1:10.
 13. Pluthero FG, Di Paola J, Carcao MD, et al. NBEAL2 mutations and bleeding in patients with gray platelet syndrome. *Platelets* 2018;29:632-5.
 14. Merideth MA, Introne WJ, Wang JA et al. Genetic variants associated with Hermansky-Pudlak syndrome. *Platelets* 2020;31:544-7.
 15. Seri M, Pecci A, Di Bari F et al. MYH9-related disease. *Medicine (Baltimore)* 2003;82:203-15.
 16. Presky KO, Kadir RA. Women with inherited bleeding disorders – challenges and strategies for improved care. *Thromb Res* 2020;196:569-78.
 17. Downes K, Barry P, Ericson K et al. Clinical management, ethics and informed consent related to multi-gene panel-based high throughput sequencing testing for platelet disorders: Communication from the SSC of the ISTH. *J Thromb Haemost* 2020;18:2751-8.
 18. Lambert MP. What to do when you suspect an inherited platelet disorder. *Hematology Am Soc Hematol Educ Program* 2011;2011:377-83.
 19. Lassila R. Platelet function tests in bleeding disorders. *Semin Thromb Hemost* 2016;42:185-90.
 20. Rodeghiero F, Tosetto A, Abshire T et al. ISTH/SSC bleeding assessment tool: a standardized questionnaire and a proposal for a new bleeding score for inherited bleeding disorders. *J Thromb Haemost* 2010;8:2063-5.
 21. Gresle P, Harrison P, Gachet C et al. Diagnosis of inherited platelet function disorders: Guidance from the SSC of the ISTH. *J Thromb Haemost* 2015;13:314-22.
 22. Cattaneo M, Cerletti C, Harrison P et al. Recommendations for the standardization of light transmission aggregometry: a consensus of the working party from the platelet physiology subcommittee of SSC/ISTH. *J Thromb Haemost* 2013;11:1183-9.
 23. Vinholt PJ, Frederiksen H, Hvas A-M et al. Measurement of platelet aggregation, independently of patient platelet count: a flow-cytometric approach. *J Thromb Haemost* 2017;15:1191-202.
 24. Simeoni I, Stephens JC, Hu F et al. A high-throughput sequencing test for diagnosing inherited bleeding, thrombotic, and platelet disorders. *Blood* 2016;127:2791-803.
 25. Bastida JM, Lozano ML, Benito R et al. Introducing high-throughput sequencing into mainstream genetic diagnosis practice in inherited platelet disorders. *Haematologica* 2018;103:148-62.
 26. Johnson B, Lowe GC, Futterer J et al. Whole exome sequencing identifies genetic variants in inherited thrombocytopenia with secondary qualitative function defects. *Haematologica* 2016;101:1170-9.
 27. Leinøe E, Zetterberg E, Kinalis S et al. Application of whole-exome sequencing to direct the specific functional testing and diagnosis of rare inherited bleeding disorders in patients from the Öresund Region, Scandinavia. *Br J Haematol* 2017;179:308-22.
 28. Richards S, Aziz N, Bale S et al. Standards and guidelines for the interpretation of sequence variants: a joint consensus recommendation of the American College of Medical Genetics and Genomics and the Association for Molecular Pathology. *Genet Med* 2015;17:405-24.
 29. Downes K, Megy K, Duarte D et al. Diagnostic high-throughput sequencing of 2396 patients with bleeding, thrombotic, and platelet disorders. *Blood* 2019;134:2082-91.
 30. Leinøe E, Gabrielaite M, Østrup O et al. Outcome of an enhanced diagnostic pipeline for patients suspected of inherited thrombocytopenia. *Br J Haematol* 2019;186:373-6.